

אסור לקרא בשעת התפלה. נא לשמר על קדושת הגליון

פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולהצלחת רחל ברכה בת פדילה דליה וב"ב

פרשת חקת - הכל מלמעלה

"וידבר העם באלקים ובמשה וכו' וישלח ה' בעם את

הנחשים השרפים" (במדבר כא, ה-ו)

את היכולת לבקש מה' ולהיות תלויים בו. כשם שחטאם של ישראל היה בחוסר רצון לנשיאת עיניהם לקב"ה, ועונשם היה על ידי הנחש, אשר אינו נושא את עינו כלפי מעלה, כך גם תיקונם של ישראל היה דווקא על ידי נשיאת עיניהם לאביהם שבשמים.

וכדברי הגמרא (ר"ה כט): "וכי נחש ממית או נחש מחיה? אלא בזמן שישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים- היו מתרפאין, ואם לאו היו נימוקים".

נשיאת עינים מיוחדת זו להקב"ה, באה כדי שילמדו ישראל וישרישו בליבם, כי אין להם שום קיום על פי דרך הטבע, אלא אך ורק על ידי קירבת ה', מתוך השגחתו המיוחדת והתמידית. זהו הטעם שרפואתם של הנשוכים על ידי הנחש אשר אינו נושא עינו כלפי מעלה, הייתה דווקא על ידי נשיאת עיניהם של ישראל כלפי מעלה.

כך היא צורת חייו של היהודי- עיניו נשואות למעלה תדיר, ויודע הוא כי הינו חי בצל אלוקים חיים, ולא תחת סדרי הטבע וממשלתו. אין ליהודי חיים ארציים ונמוכים, אלא אך ורק חיים מרוממים, כשהקב"ה הוא המנהיג והמנחה אותו בכל צעד בחייו.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

עם ישראל מתלוננים, כי אין לחם ואין מים. לא מאכל ומשתה היו חסרים להם, אלא שפע קבוע ובלתי תלוי בקב"ה, כדי שלא יצטרכו להתאים את מעשיהם כל העת למצב של קרבת ה'.

בכך העדיפו ישראל חיים של חומר, ולא נכונו להתנתק מן ההנאות הגשמיות שהיו להם, כדי לזכות בחיים גבוהים ורוחניים בצלו של הקב"ה.

מטעם זה נענשו ישראל דווקא על ידי הנחש, אשר מזונו מצוי לו בכל מקום, וכפי שביאר בספר חפץ חיים עה"ת (בראשית ג, יד) שכל ברואי העולם זכו למעלה גדולה בכך שהם מבקשים על מזונם מבוראם, ובכללם בעלי החיים, כדברי דוד המלך בתהלים: "הכפירים שאגים לטרף ולבקש מא-ל אכלם (תהלים קד, כא)".

ואילו נחש נתקלל, שמזונותיו יהיו מצויים לו תמיד, וכך לא יזכה למעלה זו, שיוכל לבקש על מזונותיו מאת בוראו.

מטעם זה נענשו ישראל שחפצו לקבל שפע גשמי קבוע- על ידי הנחש, אשר מצד אחד יש לו שפע קבוע ולעולם אינו חסר מזון, אולם מצד שני איבד את הדבר החשוב ביותר- את קרבת ה' והיכולת לבקש ממנו.

דבר זה בא ללמד את ישראל, כי אין כל טעם בשפע מזון קבוע, משום שבאופן זה מאבדים

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה ארז מזרחי וב"ב חגי פרזול וב"ב ימיש כדורי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב נטלי בת יונת יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה עינת בת רחל ברכה אמנון בן מזל- פרנסה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק דדש שגית בת רותי שמואל אימן בן אסתר זרי ציון ומאיר אברהם וב"מ גלית בת מסודי עובדיה בן נעימה אליהו ישי בן ז'ילה גילה נעם יצחק בן רחל ברכה עמית בן רבקה יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות בשפע רזון אברהם וב"מ

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רותי בת סימי אילן בן ג'ולייט סיון בת אסתר חגית בת ז'ילה גילה תמר בת דליה נימה בת נאוה רינה בת רחל פנינה בת עליזה יהודה חי בן עליזה יוסף בן רוחמה

זרע קודש בר קיימא

נועה בת ברכה אליהו מזי בן ימנה אילנה בת רוחמה אורטל זינה בת אירית שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר

רפואה שלמה

הראשל"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הרה"ג יעקב חי בן מרגלית שליט"א הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה שירה שילת בת אורלי יצחק בן לורה לאה ז'ילה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר ברכה בת עכה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעידה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה דב בן מזל אקבאל בת נושפארין חנה בת הדסה יפה בת שפיאה יפה בת שרה - הצלחה תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל יעקב בן שרה מונאבאר אורה בת גוהר רחל בת זוהרה איריס אהובה בת שרה אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם מוריה בת רחל ברכה שלו בן מזל פתימה יהודה אריה בן רחל ברכה נחום בן כיריה דולב בן איריס אהובה - רפואת הנפש נעמי בת רחל כל עם ישראל

30/06/2012		י' תמוז תשע"ב	
פרשת חקת			
הפטרה: "ויפתח הגלעדי"- שופטים פ' י"א			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
21:21	20:31	19:11	
21:19	20:34	19:28	ת"א
21:21	20:36	19:21	חיפה
21:21	20:31	19:28	ב"ש

שואל ומשיב בהלכה – אסור חדש

על מה חל איסור חדש? והאם איסור חדש חל תבואה בחו"ל או של נכרי?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחס, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה:

האיסור אכילה מתבואה חדשה הוא בין על מאכלים כגון מיני מאפה או תבשילים שנעשו מקמח של תבואה חדשה, ובין על שיכר שנעשה מדגנים של תבואה חדשה. **מקורות:** רמב"ם (פ"י מהל' מאכלות אסורות הכ"ב).

ולכן יש להזהר בבירה ובמשקאות חריפים המיובאים מחו"ל ללא כשרות מוסמכת. **מקורות:** ראה כף החיים (או"ח סימן תפט ס"ק קיב) בשם האחרונים.

הסובין והמורסן של חמשת מיני דגן, נוהג בהם איסור חדש, וכל שכן ששאר מוצרי הקמח כעמילן וגלוטן יש בהם איסור חדש. **מקורות:** הסובין והמורסן מחמיצים ככל חמשת מיני דגן- וכמ"ש בב"י (או"ח סימן תמב) כן העלה בספר קדושת הארץ (פל"ט ה"ג). איסור חדש נוהג בין בארץ ישראל ובין בחוץ לארץ, בין בתבואה של ישראל ובין בתבואה של נכרי. **מקורות:** גמרא מנחות (פג ע"ב) קדושין (לו ע"ב). שו"ע (יו"ד סימן רצג ס"ב).

יש מקילין בתבואה של גויים הגדל בחוץ לארץ. **מקורות:** דעת הב"ח (יו"ד שם) וכתב בזה"ל: ... אף גדולי התורה שהיו לפנינו מהר"ר שכנא ז"ל ומהר"ר שלמה לוריא ז"ל ותלמידיהם לא היו אוסרין ושותין השכר שנעשה מתבואה שלא התירו העומר... ומי שרוצה להחמיר לעצמו מידת חסידות היא ולא יורה לאחרים. עכ"ל. ובספר הבעל שם טוב עה"ת (פ' אמור) שגדולי תלמידיו היו מקילים באכילת חדש מתבואת נכריים. אולם הכרעת המשנה ברורה (סימן תפט ס"ק מה) עפ"י המג"א דבעל נפש יחמיר על עצמו ולא יסמוך על המקילים.

היה דן כל האדם לכף זכות

להלן סיפור מופלא ביותר, ויש בו כדי ללמדנו, עד כמה עלינו לדון כל האדם לכף זכות, ולעיתים ייתכן כי אף מראה עינינו יכול להטעותנו! ואם נחקור, נדרוש ונבדוק, ייתכן מאוד שנגלה, כי פני הדברים אינם כפי מה שנראה ממבט ראשון. ומעשה שהיה- כך היה: סיפר אברך אחד מקרה שהתרחש עימו, שבעקבותיו חש הוא את פתגם רבותינו 'לדון לכף זכות כל אדם': "יום אחד בנוסעי ברח' חזון-איש בבני ברק ראיתי יהודי מכובד מרים את ידו, עצרתי לו, והלה התיישב במושב האחורי של הרכב. לא עברה דקה, ואותו נוסע העיר: 'מדוע המזגן אינו פועל חזק? חם פה!'

"הדבר היה תמוה מאוד בעיניי, עולה יהודי, עושים לו טובה וכבר יש לו טענות?! בכל זאת אמרתי לו בנועם: 'אנא, עבור קדימה, פה המזגן עובד בצורה טובה יותר, אתה תרגיש אותו'.

הלה הסכים, עצרתי לרגע קט, והלה עבר מקום וישב לצדי. לא חולפת חצי דקה, ושוב הוא העיר לי: 'עדיין המזגן לא טוב, זה לא מקרה...' המשכתי בנסיעה כשאני תמהה לכל המקרה, אולם הבלגתי ולא אמרתי מאומה. ואז הוא שאל אותי: 'באיזו חברה אתה עובד?'

"השבתי לו: 'סליחה, אני לא מבין מהי כוונתך? אני אדם פרטי...' - 'אוי ויי', קרא היהודי, 'הרמתי יד להשיג מונית, הרכב היה בצבע לבן, והייתי בטוח, כי זו מונית...'! עתה הבנתי, עד כמה עלינו לדון לכף זכות...

תמיכה בעליון

אנו מבקשים ומתחננים מקוראי העלון לבוא ולסייע לנו בממון העלון. אנו נמצאים בחובות מול בית-הדפוס וחייבים את עזרתכם לבל יקרוס. אנא סייעו לנו בטרם יהיה מאוחר מדי!

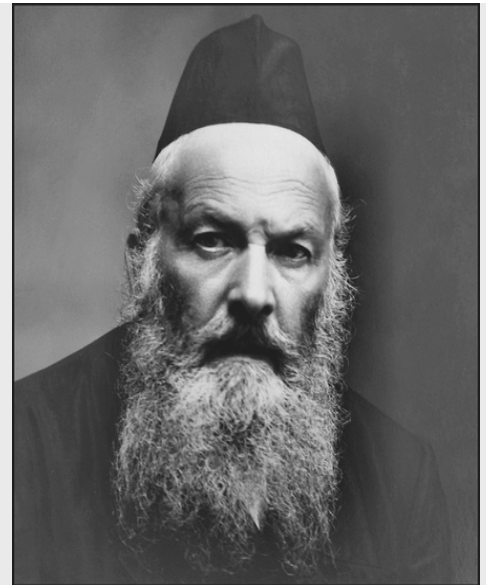
עלונו מדפס בכ-5200 עותקים ומופץ למקומות רבים וממומן רק ע"י אנשים שהפצת התורה נמצאת בראש מעיינם ונדבה לבם לסייע. עריכת העלון והפצתו נעשית ע"י מתנדבים, כך שכל ההוצאות הכספיות הולכות ישירות להדפסת העלון בלבד! העלון אינו מכיל שום פרסום ואינו ממומן מאף גורם ציבורי כזה או אחר.

כ-ל תרומה תתקבל בברכה!!! ניתן לתת מכספי מעשרות. היו שותפים בהפצת התורה וחיזוק באמונה בבורא העולם.

למעוניינים, נא לפנות לליאור 0504-115673 ניתן לשלוח צ'ק, נא לכתב לפקודת ביה"כ עין חמד בצרוף קרס או להפקיד ישירות לחשבון 10-678-027989/58 (החשבון ע"ש ליאור עצמון- בנק הישיר הראשון בהפקדה בבנק לאומי)

לכל קוראנו הנכבדים. לאור בקשות חוזרות ונשנות אנו שמחים להודיע כי ניתן לקרוא את העלון של השבת וגם עלונים קודמים באמצעות אתר 'חידוש'.

שכתובתו: <http://www.hidush.co.il> בחיפוש יש להכניס: עין-חמד. באתר ישנם יותר מ-100 עלונים קודמים! אנא שמרו את כתובת האתר

הרב אלחנן בונם וסרמן זצ"ל הי"ד: נולד בשנת ה'תר"ן לערך (1890) בעיר בירז בליטא. **גאון. צדיק. ראש ישיבה.** בצעירותו למד בישיבת טלז, **שם התגלה כעילוי.** בשנת ה'תרס"ג (1903) ייסד את ישיבת אמיצ'סלב ברוסיה. בשנת ה'תרס"ז (1907) הגיע לראדוין, למד ב"כולל קדשים" אצל ה'חפץ חיים' והפך להיות תלמידו המובהק.

בשנת ה'תר"ע (1910) קיבל את הרבנות בבריסק. בשנת ה'תרפ"א (1921) מונה כראש ישיבת "אוהל תורה" בברנוביץ. **ישיבתו הייתה ישיבה לבחורים צעירים, ובתקופת עמידתו בראשה עשתה לה הישיבה שם כאחת הגדולות והזהרות בתורה והשפעתה הייתה על כל מדינות אירופה.** היה מקורב לר' יוסף רוזין ולר' חיים עוזר גרודז'נסקי, שהיה גיסו. מרבני "אגודת ישראל".

בפרוץ המלחמה השניה היו בישיבת ברנוביץ למעלה מארבע מאות תלמידים. כבר בתחילת המלחמה נפגעה העיר ברנוביץ קשות, כאשר הגרמנים הפציצו אותה מן האוויר. ר' אלחנן ור' ישראל יעקב, יחד עם קבוצת בחורים, שהגיעו אחרי תלאות רבות לקובנה שבליטא, ניסו למצוא משם דרך, בתקווה להגר לארץ חופשית, אבל הם איחרו את המועד.

עם הכיבוש הגרמני של קובנה בשנת ה'תש"ה (1941), כאשר החלו השילוחים ההמוניים למקומות ההריגה, **מסר הרב שיעורים על קידוש ה'.** הוא אף הורה לבנו ולתלמידיו את נוסח הברכה, שיש לומר, בעת שמוסרים את הנפש על קידוש השם. כאשר נלקח עם רבנים ותלמידים מגטו קובנה נשא דברים על כובד משקלה של ההתכוונות באותם רגעים, **עד כדי כך שמחשבה בלתי ראויה עלולה לפסול את גודל המעשה.** נרצח ע"י הנאצים ימ"ש ב-י"א תמוז ה'תש"ה (1941) בסלבודקה. חי כ-51 שנים בלבד. על שמו הוקמה ישיבת 'אור אלחנן' ע"י בנו, הרב שמחה וסרמן והרב משה חדש. נכתב עליו הספר "אור אלחנן" המתאר את תולדות חייו ופועלו של הרב.

רבותיו: ר' אליעזר גורדון, ר' שמעון שקופ, ר' מאיר ישראל הכהן ("חפץ-חיים"), ר' חיים מבריסק. **ילדיו:** ר' אליעזר שמחה וסרמן, ר' נפתלי הי"ד. **אשתו:** בתו של ר' מאיר אטלס (רבה של סלנט).

מספריו: יקובץ שיעורים- פירוש על הש"ס יקובץ מאמרים ואגרות- מאמרים במחשבה והשקפה ופירושי אגדה יקובץ הערות- פירוש בצורת שו"ת על מסכת יבמות • דברי סופרים- דיונים על מסורת התורה יעקבתא דמשיחא.

בספר "אור אלחנן" הובאו הסיפורים המופלאים הבאים, שיש בהם כדי ללמדנו, עד כמה היה חש בעול תלמידיו ובדאגתו לזולת והם עמדו בראש מעייניו: בימים שקופת הישיבה בברנוביץ הייתה מרוקנת ולא היה כדי לשלם לסוחרים עבור מצרכי המזון שמוכרים לטובת הישיבה, היו התלמידים נאלצים להזדקק ללחם חסד, אם ל"אכילת ימים" על שולחנם של בעלי בתים (הכוונה שבכל יום היו אוכלים על שולחנו של מישהו שהתנדב והיה עוסק למחיתו) או ללחם הנאסף בחיזור על הפתחים. **ופעמים שגם זה לא השיגו מפני סיבות שונות, ואז היו נשארים כל היום ללא אוכל ומשקה.**

וכשכך היה המצב בישיבה, ציווה ראש הישיבה הגאון רבי אלחנן בונם וסרמן זצ"ל להנהיג כך גם בביתו. **בכל עת שהתלמידים לא קיבלו ארוחתם, אין אוכלים גם אצלו! ובימים שהארוחה הייתה מצטמקת, הסתפקו במנות רעב גם בחוג המשפחה.** "איככה אתדשן בבשר ומרק בזמן שלתלמידים שלי חסר לחם?" היה אומר.

סו חנו של רבי אלחנן בצעירותו לחברו: "כאשר אבא מגייס כספים ושולח הביתה, הוא מזהיר אותנו לפרוע קודם כל את החובות לרמי"ם, כי הם שכירי וקודמים לו על פי ההלכה. אחר כך יש לפרוע לבעלי חובות, לסוחרים ושאר נושים. ורק אם ישארו מעות, מותר היה לקחת גם ללכלכל אותנו. אנחנו תמיד בסוף התור".

בחורף שנת ה'תרפ"ח חזר ר' אלחנן וסרמן ברכבת לביתו שבעיר ברנוביץ. כשירד מהרכבת, עלה ר' אלחנן, יחד עם תלמידו ואדם נוסף, על עגלה לכיוון ביתם. מייד התחיל התלמיד לספר באוזנו של הרב אודות השיעורים בישיבה, היות שידע שר' אלחנן ישתוקק לשמוע את תוכן חידושי התורה החדשים שהושמעו בישיבה.

אולם להפתעתו הרבה, סירב הרבי להקשיב לדבריו והעדיף להמשיך בשיחת חולין עם האדם הנוסף, שנסע עימם בעגלה. ר' אלחנן שאל בהתעניינות, מהם המאכלים הערבים לחיכו, שאל שאלות על דירתו, עיסוקיו ועוד כהנה וכהנה שאלות... רק לאחר שהגיעה העגלה לביתו של אותו אדם והוא ירד מהעגלה, פנה ר' אלחנן לתלמידו ואמר: "עכשיו אתה יכול לחזור על השיעור שלמדת בישיבה". לתמיהתו של התלמיד הסביר: "ראה, חששתי, כי בשעה שנשוחח בדברי תורה, אדם זה שישב עמו, שאינו תלמיד חכם יחוש באי נוחות, ולא יהיה לו נעים בחברתנו...."

עד כמה חס הרב על כספי הישיבה יעיד הסיפור המופלא הבא: על הגאון רבי אלחנן וסרמן מסופר, שכאשר נקרעו מנעליו, מרוב שימוש ולא היה שייך עוד לנעול, אף על פי כן סירב לקחת כסף מהישיבה ולהחליפן בחדשות, כי אם הורה למוסרן לידי סנדלר, שיתקן בהם טלאי (וביקש שיטליא מבחוץ... ולא מבפנים, כדי שהטלאי לא ישפשף ויפצע את עור רגליו).

העוזרת שהכינה ארוחות בביתו (לאחר פטירת הרבנית) ראתה פעם בשוק, שהביאו תפוזים מפורטוגל ומוכרים אותם בזול, וקנתה עבורו תפוזים אחדים לכבוד שבת. אך הוא סירב לאוכלם, בנימוק, כי הישיבה היא משלמת בעד כל צרכיו, וממילא אינו רשאי להזדקק למותרות...

להלן סיפור מופלא ביותר המגלה טפח ומכסה טפחיים, כיצד הקב"ה מושיע את הזקוקים לכך בדרכים מופלאים. ולעיתים מעשה כלשהו עלול לקומם אותנו עד מאוד, בשעה שבאותו מעשה הייתה תלויה הישועה, אשר לה חייכנו ויחלנו לה. ומעשה שהיה- כך היה: שמונה שנים תמימות עברו, מאז שרחמים (שם בדוי) נשא את גילה (שם בדוי) לאישה, והם עדיין לא זכו להיפקד בפרי בטן. בני הזוג ניסו סגולות שונות, פנו לרבנים, התפללו על ציוני גדולי ישראל, ניגשו אל רופאים ברי סמכא בתחום- אולם ללא הועיל.

ידידו של רחמים המליץ לו לנסוע לנהריה, לרבי דוד אביחצירא שליט"א נכדו של ה'בבא סאלי' (שבאותה תקופה שמע הצדיק עדיין לא התגלה לרבים). רחמים, שהתגורר ביישוב בדרום הארץ, הסתייג תחילה מהנסיעה הארוכה וגם נרתע מהתור הצפוי לו, ודחה את ההצעה, אולם, מאחר שראה, כי הישועה מבוששת לבוא, הסכים לעצת חברו ולנסוע בכל זאת צפונה, ממילא אין לו מה להפסיד. למרות מצבו הכלכלי הקשה, חשב לעצמו, שלא יוכל להגיע לצדיק הנודע בידיים ריקות, וגייס מחבריו הלומדים בכולל שלוש מאות שקלים כדי לתת לרב כפדיון נפש.

בבאר שבע עלה על הרכבת לתל אביב, ושם עלה על הרכבת לנהריה. נופי הצפון הירוקים, שחלפו ביעף, נטעו בו תקווה לשינוי מזלו. הוא ירד בתחנת הרכבת בנהריה והחל לצעוד לעבר השכונות הקרובות. כאשר ראה מישהו, שאל אותו: "סליחה, איפה נמצא רבי דוד אביחצירא?" - "אין לי מושג", אמר האיש והמשיך לדרכו במהירות.

רחמים ניגש לאדם נוסף, שעבר ברחוב, ושאל אותו, היכן נמצא רבי דוד. הלה משך בכתפיו. רחמים התפלא: **"כיצד ייתכן, שתושבי נהריה לא יודעים היכן הצדיק הנודע!?"**. הוא התקדם בהליכתו, ניגש לשבעה אנשים נוספים בזה אחר זה, ולתדהמתו, אף אחד מהם לא שמע על רבי דוד ועל בית מדרשו.

"ריבונו של עולם", מלמל רחמים בשברון לב, "הנה נסעתי לאורך כל הארץ כמעט, שילמתי לא מעט כסף והפסדתי יום לימודי בכולל. כל הלומדים אצלנו מכירים את רבי דוד, וכאן בנהריה לא שמעו עליו?". הוא החליט לשאול רק אנשים דתיים, כיוון שלבטח יכירו את הרב. אז הגיע לרחוב שומם. מולו עבר אדם מבוגר למדי, שחבש כובע קסקט לראשו ונראה ממוצא רוסי. מאחר שהאיש היה יחידי ברחוב, החליט לפנות אליו בכל זאת.

"תסלח לי", אמר רחמים, "האם ידוע לך איפה נמצא רבי דוד אביחצירא?" - "אה, אתה רוצה את הצדיק?"!, חייך האיש וחשף שן זהב מנצנצת. רחמים שמח, שסוף סוף מישהו שמע על רבי דוד. האיש המוזר מעט הגביר את חיוכו ואמר בהברה רוסית: **"אם אתה רוצה את הצדיק, תן לי מאה שקלים!"**.

רחמים נדהם מדרישתו החצופה של האיש. **"מה פתאום שאתן לך מאה שקלים! האם הסעת אותי במונית או נתת לי איזה שירות?! ממתני בני אדם משלמים על מענה תשובה לשאלה ברחוב!?"**, וחשב בלבו, שהאדם מולו גזלן. הוא ניסה לפרוט על רגשי האיש אולם הלה נותר בשלו: **"אם אתה רוצה צדיק, תשלם מאה שקלים..."**

רחמים לא ידע מה לעשות. הוא מסתובב בעיר כבר זמן מה, אף אחד לא שמע על רבי דוד, אין נפש חיה ברחוב ועוד מעט תהיה שקיעה. בלית ברירה החליט, יש לו שלוש מאות שקלים כפדיון לצדיק. הוא יפריש מהם מאה שקלים לאותו אדם משונה וייתן לרבי דוד את השאר. גם מאתיים שקלים הם סכום נכבד. העיקר, שכבר יגיע ליעדו. הוא שלף מכיס חולצתו שטר של מאה שקלים ונתן לאיש. **הלה לקח את הכסף, הצביע על הבית הסמוך ואמר: "כאן נמצא הצדיק!"**.

באותו רגע חש הוא שמחה וזעם. מחד גיסא, שמח הוא, שסוף סוף הגיע לבית מדרשו של רבי דוד, ומאידך גיסא, זעם על כך, שהאיש לקח ממנו מאה שקלים רק כדי להניף את זרועו, להורות באצבעו ולומר שלוש מילים...

הוא רצה לצעוק על האיש, אבל הלה התרחק ונעלם מטווח ראייתו כהרף עין. רחמים נכנס לתוך בית מדרשו של רבי דוד אביחצירא, וראה, שעומדים להתפלל שם מנחה וערבית. הוא הצטרף לתפילות, ולאחר מכן המתין כשעתיים, עד שהגיע תורו להיכנס לחדרו של רבי דוד.

הוא התיישב מול הצדיק מאיר הפנים, הוציא את מאתיים השקלים, שנותרו לו, והניחם על השולחן כפדיון. עוד בטרם פתח את פיו וסיפר את סיבת בואו, הצדיק דוד חייך ואמר: **"מדוע הבאת לי מאתיים שקלים, ואילו לאליהו הנביא הבאת רק מאה!?"**. האיש ניסה לעכל את דברי רבי דוד, שהמשיך בדבריו: **"אל תדאג, אליהו הנביא כבר בירך אתכם לישועה!"**.

לאחר מכן החזיר לרחמים את מאתיים השקלים והוסיף: **"שמור את הכסף עבור הטיפול בתינוק, שיוולד לכם". למעשה זכה הוא לראות את אליהו הנביא זכור לטוב, מלאך הברית. הוא התקשה לעכל זאת. כעבור תשעה ירחי לידה הם זכו בחסדי ה' לחבוק בן לאחר כל אותן שנות ציפיה.**

<p>הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי צ"ל נאגי' בן עזרא ז"ל גאולה בת טובה ע"ה חנניה ז"ל בן יעקב ויהודית הי"ו הרב ראובן רפאל בן פלורה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל שני בת אסתר ע"ה שמשון כדר ז"ל בן שרה הי"ו חי יזי' בן קלרה ז"ל כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב שבתי בן אסתר אטון צ"ל יעקב בן סלימה ז"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חנה בת לאה ע"ה שרה בת מלכה ע"ה עודד מנשה ז"ל בן זהבה הי"ו מסעוד בן יקוט ז"ל</p>	<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי צ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אינס בת מאירה ע"ה נעימה בת גורג'יה ע"ה יפה בת גאולה ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה יורם בנימין ז"ל בן חביבה הי"ו יוסף בן סעדה ז"ל</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי צ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו צ"ל עמרם בן חנה ז"ל נעמי בת נתן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל אודיה ע"ה בת יפה שתח' יונה בן סעדה ז"ל חיה רבקה בת מרים ע"ה סוליקה בת עישה ע"ה</p>
---	---	---	---	--